

Ob dedovi gomili.

V jami tihi, v jami mirni
Ljubi dedek spava,
In gomilo lahna tropa
Ptičic obletava.

Vrba tam žalujka solze
Na gomilo toči,
In jesenska rosa zjutraj
Trdo zemljo moči — — —

Saj ne obletava ptičic
Trop gomile hladne,
Ne rosé žalujke solze
Zemljice te jadne.

Babica ob grobu joče,
Vnuki se solzijo,
S tisočeriimi solzami
Zemljico pojijo.

Zvonimir.

Na pokopališču.

Danes Vseh svetih je dan;... žalost veliko obuja
V dušah ljubečih nam vsem bratov umrlih spomin.
Tjakaj med grobne vrsté zanesla me noga je moja,
Ko se poslavljaj je dan, in se naznanjal je mrak.
Žalostno danes je vse;... tu molí za mater sirota,
Tam pa ob strani gospa gorke si briše solze ...
Kamor ozre se oko, povsod le otožni prizori,
V srce mi sega vse to, dušo mi polni bolest.
Lučka pri lučki brli, plamenček se vzdiga visoko,
Kakor plamtelo je prej rajnih ljubeče srce ...
V misli otožne vtopljen obstanem v temotnem kotičku,
Grob poteptan, osamljen ... s cvetkami neokrašen.
Mož, ki počiva pod njim, Bog ve, kdo je bil in odkodi,
Morda kdaj velik veljak — tukaj pozabljen leži.
Roka mu tujih ljudi ni venčala skromné gomile,
Sveče nobene tu ni vžgalo ljubeče srce —
Groba tišina vendar njemu ne kratí počitka —
Če le v višavah vesel poje „hosana“ Bogu.
Venci, okraski in vse, kaj naj koristijo spečim,
Če zadobila pa ni duša njih v rajú miru?!

Angelar.

Ko mrliču zvoni ...

V tihi mrak pojo zvonovi,
Pesem žalostno pojó,
In umrlega trpina
Dušo spremljajo v nebo.

Sredi zelene poljane
Jaz osamljen obstojim,
Da pomolím zanj molítev
In zakoprnim za njim.

Tja nad zvezdice blesteče
Duša moja si želi,
Da moreče toge prosta,
Prosta bila bi skrbi.

Srečno le srce je naše
In veselja nam kipi,
Ko se ne boji ničesar
In ničesar ne želi.

Jos. Andrejev.

